

רשומות

הצעות חוק

5 ביוני 1961

472

כ"א בסיון תשכ"א

צפוד

270	חוק נכי המלחמה בנאצים (תיקון מס' 2), תשכ"א—1961 .
273	חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון), תשכ"א—1961 .
281	חוק הרשויות המקומיות (הסדרת השמירה), תשכ"א—1961 .

חוק נכי המלחמה בנאצים (תיקון מס' 2), תשכ"א-1961

1. תיקון סעיף 1 בסעיף 1 לחוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד-1954¹ (להלן - החוק העיקרי) -
- (1) בהגדרת "בן-משפחה של נכה", במקום פסקה (2) יבוא:
- "(2) ילד - ובכלל זה ילד חורג וילד מאומץ - שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנה, או שבהגיעו לגיל שמונה עשרה לא עמד ברשות עצמו מחמת מום גופני או שכלי, וכל עוד אינו עומד ברשות עצמו מסיבות אלה, אך למעט ילד חורג שאינו סמוך על שולחן הנכה ושמחוקק על ידי קרובו מלידה שאינו בן-זוגו של הנכה;"
- (2) בהגדרת "השכר הקובע" במקום "15" יבוא "14".
2. במקום סעיף 4 לחוק העיקרי יבוא:
4. נכה שדרגת נכותו אינה פחותה מ-25% אך פחותה מ-50%, וכל עוד הוא נכה כאמור, ישולמו לו, לכל אחוז של דרגת נכותו, תגמולים שיהיו בשנת הכספים 1961/62 - 12/6² מאחוז אחד של שכרו הקובע, ומכאן ואילך, עד שנת הכספים 1967/68, יזוסף לכל שנת כספים שקדמה לה, 12/1³ מאחוז אחד של שכרו הקובע, עד שיעמוד סכום התגמולים בשנת הכספים 1967/68 וממנה ואילך על אחוז אחד משכרו הקובע לכל אחוז של דרגת נכותו."
- התלפת סעיף 4
3. במקום סעיף 4ב לחוק העיקרי יבוא:
- 4ב (א) נכה שדרגת נכותו אינה פחותה מ-20% והוא מחוסר פרנסה, ישולם לו, כל עוד הוא מחוסר פרנסה, תגמול חוסר פרנסה בשיעור המפורט בסעיף קטן (ג), וזה בנוסף לתשלומים שהוא קיבל או זכאי לקבל לפי הסעיפים 4 ו-4א.
- 4ב (ב) "נכה מחוסר פרנסה" - נכה שנתמלאו בו שני אלה:
- (1) אין לו הכנסה מכל מקור שהוא חוץ מתגמולים לפי חוק זה, או שהכנסתו אחרי גיבוי תגמולים אלה פחותה ממצצית שכרו הקובע;
- (2) הוכיח לרשות המוסמכת, לפי כללים שייקבעו בתקנות, כי עשה כל אשר ביכלתו כדי לקבל הכנסה או להגדילה עד למצצית שכרו הקובע.
- (ג) "תגמול חוסר פרנסה" -
- (1) נכה שאין לו הכנסה מכל מקור שהוא, חוץ מתגמוליה לפי חוק זה - מצצית שכר הקובע;
- התלפת סעיף 4ב

1 ס"ח 147, תשי"ד, עמ' 76; ס"ח 226, תשי"ז, עמ' 99.

(2) בנכה שהכנסתו חוץ מתגמולים לפי חוק זה, פחותה ממחצית שכרו הקובע – סכום שישלים את הכנסתו האמורה עד מחצית שכרו הקובע.

4. בסעיף 14 לחוק העיקרי, במקום "נכה הזכאי לתגמולים" יבוא "נכה שדרגת נכותו אינה פחותה מ-50%".

תיקון סעיף 14

5. במקום סעיף 6 לחוק העיקרי יבוא:

הולפת סעיף 6

6. (א) שר האוצר ימנה ועדה רפואית לענין חוק זה, והיא תקבע מזמן לזמן את דרגת נכותו של נכה.
(ב) דרגות נכות ותקופות תחולתן ייקבעו לפי מבחנים וכללים שיתקין שר האוצר.

6. בסעיף 14 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), בכל מקום שנאמר "ארבעה עשר יום" יבוא "שלושים יום".

תיקון סעיף 14

7. אחרי סעיף 17 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיפים 18 עד 21

18. "החזרת תגמולים ששולמו שלא כדין" (א) ביטלה או שינתה הרשות המוסמכת החלטה מכות סעיף 15, רשאית היא לחייב בהחלטת הביטול או השינוי את הנכה בהחזרת כל סכום המגיע ממנו עקב אותה החלטה.

(ב) לא ערער הנכה על החיוב כאמור, או ערער וערעורו נדחה – יהא דינו של החיוב, לענין הוצאה לפועל, כפסק דין סופי של בית-משפט.

19. היה לרשות המוסמכת יסוד סביר להניח שיש מקום לבטל או לשנות החלטה מכות סעיף 15, ולחייב נכה בהחזרת כספים ששולמו לו, רשאית היא לעכב את תשלום התגמולים לנכה, כולם או מקצתם, לתקופה שלא תעלה על ששה חודשים.

עיקוב זמני של התגמולים

20. נפטר נכה ובשעת מותו הגיעו לו תשלומים מכות החוק, ישולמו הסכומים, על אף האמור בדיני הירושה, לידי מי שהנכה הורה בכתב לרשות המוסמכת; לא הורה – ישולמו לבן-זוגו, ובאין בן-זוג – ליורשיו.

יתרות תגמולים

21. הרשות המוסמכת רשאית, מטעם מיוחד, שתציין, להאריך כל מועד שנקבע בחוק זה או בתקנות שהותקנו על פיו לעשות דבר, למעט הגשת ערעור.

הארכת מועדים

8. אחרי סעיף 25 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיף 25א

25א. (א) שר האוצר רשאי לקבוע בתקנות מה היא הכנסה לענין חוק זה, כולו או חלק ממנו, ורשאי הוא לקבוע זאת לכלל הנכים או בני המשפחה של הנכים, או לסוגים מסויימים שבהם.

(ב) שר האוצר רשאי לקבוע את דרכי ההוכחה של הכנסה לענין חוק זה.

"תקנות בדבר הכנסה

9. תחילתם של סעיפים 1 עד 4 מיום ט"ו בניסן תשכ"א (1 באפריל 1961), ועל אף האמור בסעיף 8 לחוק העיקרי לא תגיע לאדם כל טובת הנאה, חדשה או מוגדלת, שהוענקה לו לפי חוק זה, לגבי התקופה שלפני התאריך האמור.

תחילה

דברי הסבר

חוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד-1954 (להלן - החוק העיקרי) נחקק, בשינויים מסויימים, במתכונת חוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט-1949. שני החוקים דנים בנוכי מלחמה, ולכן גם זכויותיהם מקבילות במספר רב של עניינים.

המציאות שבה נבחנים שני החוקים, מחייבת מדי פעם לחוקק הוראות למקרים שלא נחזו מראש, להבהיר הבהרה נוספת סעיפי חוק שונים, ולהתאים את הערך הריאלי של התגמולים והזכויות האחרות, המגיעות לנכים, לתנודות יוקר המחיה.

בעקבות הצעת חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון), תשכ"א-1961, מוצעים בזה תיקונים מקבילים בחוק העיקרי, ואלה החשובים שבהם:

1. בחוק העיקרי קבועים שני סוגים של תשלומים חדשיים לנכים:
  - א. לנכים שדרגת נכותם אינה פחותה מ-35%, אך פחותה מ-50%, דמי נכות חדשיים בשיעור של מחצית אחוז מ"השכר הקובע" לכל אחוז שכדרגת נכותם;
  - ב. לנכים שדרגת נכותם אינה פחותה מ-50% - תגמולים בשיעור של אחוז אחד מ"השכר הקובע" לכל אחוז שכדרגת נכותם."השכר הקובע" הוא שני שלישים מסך כל המשכורת המשתלמת לעובד המדינה שדרגת משכורתו היא 15 ושהרכב משפחתו הוא כהרכב המשפחה של הנכה.
מוצע להביא, בהדרגה, לאחידות בתשלומים לנכים, באופן שבכל שנה ושנה יווספו לשיעור דמי הנכות החדשיים $\frac{1}{12}$ מאחוז אחד של השכר הקובע. בדרך זו ישולמו תגמולים חדשיים גם לנכים הזכאים לדמי נכות ומשנת הכספים 1967/68 ישולמו לכל הנכים שדרגת נכותם אינה פחותה מ-25% (לעומת 35% כיום) תגמולים בשיעור של אחוז אחד מהשכר הקובע לכל אחוז שכדרגת נכותם (סעיף 2). יצויין כי נכים שדרגת נכותם פחותה מ-35% אך אינה פחותה מ-25% - ושעד כה לא היו זכאים לתגמולים - יהנו מהרחבה זו של חוג הזכאים רק במידה שנכותם הוכרה לפני תחולת של חוק זה מאחר שהתקופות להגשת בקשות לפי החוק העיקרי עברו מזמן.
2. השכר הקובע יוצמד לדרגה 14 מדירוג עובדי המדינה, במקום דרגה 15 לפי החוק העיקרי (סעיף 1 - הגדרת "השכר הקובע").
3. תשולם תוספת לתגמול גם בעד ילדו של נכה שמלאו לו שמונה עשרה שנה, אלא שבגלל מומו אינו עומד ברשות עצמו. עם זאת לא תשולם תוספת לתגמול בעד ילד חורג של נכה, כאשר יש לו קרוב מלידה שאינו בן-זוגו של הנכה (סעיף 1 - הגדרת "בן-משפחה של נכה").
4. לעתים יש לנכה הכנסות קטנות ממקורות שונים. לפי החוק העיקרי כל הכנסה כזאת, היא גדלה אשר יהא, שוללת את זכותו של הנכה לתגמול חוסר פרנסה. מוצע שלא תישלל זכותו של הנכה לתגמול חוסר פרנסה, אם הכנסות אלה פחותות ממחצית שכרו הקובע. שהוא השיעור לתגמול חוסר פרנסה, ובזאת מושווה נכה המקבל הכנסות קטנות לנכה שאין לו כל הכנסה (סעיף 3).
5. הנסיון הוכיח כי המועד של 14 יום להגשת ערעור על החלטת הרשות המוסמכת איננו מספיק, מוצע להאריכו ל-30 יום (סעיף 6).

6. הרשות המוסמכת רשאית כיום לחזור ולהחליט בכל ענין החלטה שונה מן הקודמת, אם הוכח שהחלטה הקודמת הושגה על ידי מעשה או מחול המהורים עבירה פלילית, או אם נתגלה על סמך ראיות חדשות כי יסודה בטעות. במקרה שמתברר כי הנכה קיבל כספים שאינם מגיעים לו על יסוד החלטה שהושגה כאמור, הדרך היחידה לגבות סכומים אלה היא באמצעות הגשת תביעה לבית המשפט. כדי לייעל את גביית הסכומים שלא הגיעו לנכה, מוצע לראות החלטה חדשה, לענין הוצאה לפועל, כדין פסק-דין סופי של בית משפט, אם אין עליה ערעור או אם הערעור נדחה (סעיף 7).

7. לעתים מגיעות לנכים שנפטרו יתרות על חשבון התגמולים שהיו זכאים להם עד פטירתם. יתרות אלה מתבטאות בסכומים קטנים, שאינם מצדיקים לדרוש משאירי הנכה לנקוט בכל הצעדים הפורמליים כדי לקבל צו הכרזת ירושה. על כן מוצע, בדומה להוראה בחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958, כי היתרות ישולמו לבן-זוגו של הנפטר, ובאין בן-זוג – ליורשו (סעיף 7).

8. בחוק העיקרי ובתקנות שהותקנו על פיו אין הגדרה למונח "הכנסה". מונח זה נזכר בחוק למטרות שונות וחוסר הגדרה מפורשת של המונח מקשה על ביצוע החוק. על כן מוצע, ששר האוצר יהא רשאי לקבוע בתקנות הגדרות מפורטות למונח זה (סעיף 8).

חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון), תשכ"א-1961

1. בסעיף 1 לחוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט-1959 [נוסח משולב]¹ (להלן – תיקון סעיף 1 לחוק העיקרי) –

(1) בהגדרת "בן-משפחה" –

(א) במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) ילד – ובכלל זה ילד חורג וילד מאומץ – שטרם מלאו לו 18 שנה, או שבהגיעו לגיל 18 לא עמד ברשות עצמו מחמת מום גופני או שכלי, וכל עוד אינו עומד ברשות עצמו מסיבות אלה, אך למעט ילד חורג שאינו סמוך על שולחן הנכה ושמחוקק על ידי קרובו מלידה שאינו בן-זוגו של הנכה;"

(ב) במקום פסקה (4) יבוא:

"(4) את יתום משני הוריו אשר אין לו זולת הנכה את העומד ברשות עצמו, ומחסורו היה על הנכה ערב התגייסותו של הנכה לשירות והוא אחד מאלה:

(א) טרם מלאו לו 18 שנה ואינו משתכר למחייתו;

(ב) בהגיעו לגיל 18 שנה לא עמד ברשות עצמו מחמת

מום גופני או שכלי וכל עוד אינו עומד ברשות עצמו

מסיבות אלה;"

1 כ"ח 295, תשי"ט, עמ' 276.

- (2) במקום הגדרת "אדם שאינו מסוגל להשתכר למחייתו" יבוא:
 "אדם שאינו מסוגל להשתכר למחייתו" -
- (1) כשהוא "בן-משפחה" - אדם שאינו מסוגל להשתכר למחייתו מחמת גילו או מחלתו או ליקויו הגופני או השכלי, וכן אדם שהוכר, לפי כללים שייקבעו בתקנות, כבלתי מסוגל להשתכר למחייתו;
- (2) כשהוא "נכה" - אדם שאינו מסוגל להשתכר למחייתו בגלל מום גופני או שכלי ואין סיכוי נראה לעין שאפשר יהיה לשקמו אי-פעם.
- (3) בהגדרת "השכר הקובע" במקום "15" יבוא "14".

2. בסעיף 3 לחוק העיקרי -
 (1) סעיף קטן (ב) - בטל;
 (2) הסימון (א) יימחק ובמקום "35%" בכל מקום שהוא יבוא "25%".

3. במקום סעיף 4 לחוק העיקרי יבוא:

4. (א) נכה שדרגת נכותו אינה פחותה מ-25% אך פחותה מ-50%, וכל עוד הוא נכה כאמור, ישולמו לו, לכל אחוז של דרגת נכותו, תגמולים שיהיו בשנת הכספים 1961/62 - $\frac{6}{12}$ מאחוז אחד של שכרו הקובע, ומכאן ואילך, עד שנת הכספים 1967/68, ייוסף בכל שנת כספים על סכום התגמולים של שנת הכספים שקדמה לה, $\frac{1}{12}$ מאחוז אחד של שכרו הקובע, עד שיעמוד סכום התגמולים בשנת הכספים 1967/68 וממנה ואילך על אחוז אחד משכרו הקובע לכל אחוז של דרגת נכותו.

(ב) כל חיקוק שמדובר בו ב"דמי נכות" המגיעים לנכה כמשמעותו בחוק זה, יראוהו כאילו מדובר בתגמולים שסעיף זה חל עליהם.

4. במקום סעיף 6 לחוק העיקרי יבוא:

6. (א) נכה שדרגת נכותו אינה פחותה מ-20% והוא מחוסר פרנסה, ישולם לו, כל עוד הוא מחוסר פרנסה, תגמול חוסר פרנסה כשיעור המפורט בסעיף קטן (א), וזה בנוסף לתשלומים שהוא קיבל או זכאי לקבל לפי הסעיפים 3, 4, או 5.

(ב) "נכה מחוסר פרנסה" - נכה שנתמלאו בו שני אלה:
 (1) אין לו הכנסה מכל מקור שהוא חוץ מתגמולים לפי חוק זה או שהכנסתו אחרי ניכוי תגמולים אלה, פחותה ממחצית שכרו הקובע;

(2) הוכיח לקצין תגמולים, לפי כללים שייקבעו בתקנות, כי עשה את כל אשר ביכלתו, כדי לקבל הכנסה או להגדילה עד למחצית השכר הקובע.

(ג) "תגמול חוסר פרנסה" -
 (1) בנכה שאין לו הכנסה מכל מקור שהוא, חוץ מתגמולים לפי חוק זה - מחצית שכרו הקובע;
 (2) בנכה שהכנסתו, חוץ מתגמולים לפי חוק זה, פחותה ממחצית שכרו הקובע - סכום שישלים את הכנסתו האמורה עד מחצית שכרו הקובע.

5. בסעיף 7 לחוק-העיקרי, במקום "נכה הזכאי לתגמולים" יבוא "נכה שדרגת נכותו אינה פחותה מ-50%".
6. אחרי סעיף 7 לחוק העיקרי יבוא:
- 7א. (א) נכה המקבל תגמולים והגיע לגיל שבו היה לזכאי לקיצבת זקנה לפי חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד-1953, אילו פרש מעבודה, או שהגיע לגיל פרישה אחר, שייקבע בתקנות לכלל הנכים או לסוגים מהם, ושאינו זכאי לתגמולים לפי סעיף 7 - ישולם לו תגמול פרישה בשיעור המפורט בסעיף קטן (ב), בנוסף לתגמולים שהוא זכאי להם לפי הסעיפים 4 או 5, ולא יחול עליו סעיף 6.
- (ב) תגמול פרישה יהיה שווה ל-37.5% משכרד הקובע של הנכה, בניכוי סכומים אלה:
- (1) סכום השווה לקיצבת זקנה, המשתלמת אותה שעה, לפי חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד-1953, למבוטח בלא תלויים שאיננו זכאי להגדלת הקיצבה לפי התוספת הראשונה לאותו חוק, ואם קיצבת הזקנה המשתלמת לנכה ולבן-זוגו או לאחד מהם לפי אותו חוק עולה על סכום זה - הסכום המשתלם להם בפועל;
- (2) כל הכנסה שלו ושל בן-זוגו, למעט הכנסתם מיגיעתם האישית אותה שעה.
7. במקום סעיף 9 לחוק העיקרי יבוא:
9. נכה שהתנהגותו רעה חמורה מצדו גרמה לנכותו לא יחולו עליו הוראות חוק זה המקנות טובות הנאה כל שהן, אך אם הנכה הוא נצרך, רשאי קצין תגמולים להעניק לו מטובות ההנאה הניתנות לנכים לפי חוק זה כפי שיראו בעיניו, ובלבד שלא יעלו על טובות הנאה שהנכה הזה זכאי להם, אלמלא הוראות סעיף זה.
8. במקום סעיף 10 לחוק העיקרי יבוא:
10. (א) ועדה רפואית תקבע מזמן לזמן את דרגת נכותו של נכה. (ב) דרגות נכות ותקופות תחולתן ייקבעו לפי מבחנים וכללים שיתקין שר הבטחון.
9. בסעיף 17 לחוק העיקרי, במקום "שנה" יבוא "שנתיים".
10. בסעיף 18 לחוק העיקרי, במקום "ששה חדשים" יבוא "שנה אחת".
11. בסעיף 22 לחוק העיקרי -
- (1) בסעיף קטן (א), בפסקה (1), אחרי "שסעיף 3" יבוא "או סעיף 38 (א)";
- (2) בסעיף קטן (ב), בסופו יבוא "שיכון או דיוור";
- (3) לאחר סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ג) פרעה המדינה ערבות שנתנה לנכה בתוקף תקנות לפי הפסד קאות (3) או (4) לסעיף 45 (א), יהיה לענין סעיף זה דין הסכום שנפרע כדין מילוח שיקום."

2 ס"ח 137, תשי"ד, עמ' 6.

הצעות חוק 472, כ"א בסיון תשכ"א, 5.6.1961.

12. אחרי סעיף 28 לחוק העיקרי יבוא:

28א. (א) ביקש קצין תגמולים מועדה רפואית חוות דעת בדבר הקשר הסיבתי בין שירותו הצבאי של החייל המשוחרר לבין התבלה, מחלה או החמרת המחלה שגרמו, לפי טענתו, לנכות, רשאי הוא להורות לוועדה הרפואית, כי תקבע גם דרגת נכותו של אותו חייל משוחרר בצירוף חוות דעת על הקשר הסיבתי.

"קביעת דרגת נכות יחד עם חוות דעת על הקשר הסיבתי

(ב) הכיר קצין תגמולים בנכותו של החייל המשוחרר על סמך חוות דעתה של ועדה רפואית כאמור בסעיף קטן (א), יודיע לו על החלטתו זו ועל דרגת הנכות שקבעה לו הועדה הרפואית כאמור; הכרה זו אינה גורעת מזכות הערר של קצין התגמולים בדבר דרגת הנכות, כאמור בסעיף 12.

(ג) ערער החייל המשוחרר על החלטת קצין התגמולים לפי סעיף קטן (ב), לא תתחיל תקופת הערר על החלטת הועדה הרפואית, לפי סעיף 12 (א), אלא לאחר שהחלטת קצין התגמולים נעשתה סופית, על אף האמור בכל תקנה לפי סעיף 12 (א).

(ד) בוטלה או שונתה החלטתו של קצין התגמולים לפי סעיף קטן (ב), על ידי ועדת הערעורים או על ידי בית המשפט העליון – בטלה קביעת דרגת הנכות לפי סעיף זה."

13. אחרי סעיף 31 לחוק העיקרי יבוא:

31א. (א) הכיר קצין תגמולים בחייל משוחרר כנכה, אך טרם נקבעה לו דרגת נכות, רשאי הוא, מדי חודש בחדשו עד שתיקבע לנכה דרגת נכותו, להורות כי יינתן לנכה מאוצר המדינה מילווה בסכום שיקבע לפי כללים שבתקנות; נקבעה דרגת נכותו יראו את המילווה ככספים ששולמו לו על חשבון הענקה או תגמולים.

"מילווה עד למתן החלטה

(ב) עלה סכום המילווה על סכום התגמולים המגיעים לנכה עד לתאריך קביעת דרגת נכותו, יחולו על העודף הוראות סעיף 16."

14. בסעיף 33 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), בכל מקום שנאמר "ארבעה עשר יום" יבוא "שלושים יום".

15. אחרי סעיף 35 לחוק העיקרי יבוא:

35א. (א) ביטל או שינה קצין תגמולים החלטה מכוח סעיף 35, רשאי הוא לחייב בהחלטת הביטול או השינוי את הנכה בהחזרת כל סכום המגיע ממנו עקב אותה החלטה.

"החזרת תגמולים ששולמו שלא כדין

(ב) לא ערער הנכה על החיוב כאמור או ערער וערעורו נדחה – יהא דינו של החיוב, לענין ההוצאה לפועל, כפסק דין סופי של בית משפט.

35ב. היה לקצין תגמולים יסוד סביר להניח שיש מקום לבטל או לשנות החלטה מכוח סעיף 35, ולחייב נכה בהחזרת כספים ששולמו לו, רשאי הוא לעכב את תשלום התגמולים לנכה, כולם או מקצתם, לתקופה שלא תעלה על 6 חודשים.

עיכוב זמני של התגמולים

35. סבור קצין תגמולים שנכותו של נכה הגיעה לקיצה; משום שנתרפא ריפוי מוחלט מהחבלה או מהמחלה ששימשה עילה לנכות או משום שהחמרת המחלה ששימשה עילה לנכות עברה לבלי שוב, רשאי הוא להחליט על גמר הנכות ולהודיע על כך לנכה.

תיקון סעיף 36

16. בסעיף 36 לחוק העיקרי, אחרי פסקה (4) לסעיף קטן (א) יבוא:

"(5) כל עוד לא גבתה המדינה בכל דרך שהיא, את המגיע לה לפי פסקה (2), רשאי הנכה, בהסכמת קצין התגמולים להחזיר לה את ההענקה או התגמולים וכן את הסכום שיקבע קצין תגמולים תמורת כל יתר טובות הנאה שקיבל מכוח חוק זה, בשל הנכות המשמשת עילה לתביעתו לפי החוק האחר, ומשולמו הסכומים האמורים תפקע זכותה של המדינה לתבוע לפי פסקה (2), והנכה יהא זכאי לתבוע לפי החוק האחר; (6) הגיעה המדינה לידי הסכם בכתב בדבר הפיצויים עם האדם החייב בהם לפי החוק האחר ונקבע בהסכם, שיעור הפיצויים ותנאי תשלומם, לא יהא הנכה זכאי לשיעור ולתנאים שונים מאלה שנקבעו בהסכם, אפילו אם עדיין לא נגבו הפיצויים על ידי המדינה."

הוספת סעיפים
36 א ו 36 ב

17. אחרי סעיף 36 לחוק העיקרי יבוא:

36א. נכה שבירו הכרירה לפי סעיף 64 (ה) לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד— יחולו עליו הוראות אלה: 1953, יחולו עליו הוראות אלה: זכויות לפי חוק זה ולפי חוק הביטוח הלאומי

- (1) בחר בזכויות לפי חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953, לא יחולו עליו הוראות חוק זה, חוץ מן ההוראות בדבר זכותו לקבל את סמל הנכים;
- (2) בחר בזכויות לפי חוק זה — רשאי אוצר המדינה לתבוע מהמוסד לביטוח לאומי פיצוי על כל הוצאה שהוציא או שעתידי להוציא מכוח חוק זה, עד לשיעור הגימלאות שהיה חייב בהם המוסד לביטוח לאומי אילו בחר בזכויות לפי חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953;
- (3) פיצה המוסד לביטוח לאומי את המדינה כאמור בפסקה (2), והמקרה משמש עילה גם לחייב צד שלישי בתשלום פיצויים לנכה לפי פקודת הנזיקין האזרחיים, 1944³, רשאי המוסד לתבוע מאותו צד שלישי פיצוי לפי סעיף 70 לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953, על הסכומים ששילם או שעתידי לשלם למדינה, כאילו היה חייב לשלם סכומים אלה לנכה, והוראות סעיף 70 האמור יחולו על הנכה, בשינויים המחוייבים לפי הענין כאילו היה זכאי לגימלה לפי חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953;
- (4) פסקה (3) תחול גם על חיובים של המוסד לביטוח לאומי לפי סעיף 9 לחוק המשטרה (נכים ונספים), תשט"ו—1955⁴, ולפי סעיף 14 לחוק שירות בחי סוהר (נכים ונספים), תש"ך—1960⁵;

3 ע"ר 1944, תוס' 1 מס' 1380, עמ' 93.
4 ס"ח 180, תשט"ו, עמ' 74.
5 ס"ח 308, תש"ך, עמ' 37.

(5) הבחזר בזכויות לפי חוק זה חייב להשיט כל עזרה ולנקוט כל פעולה סבירה כדי לסייע לאוצר המדינה במימוש זכותו של אוצר המדינה לפי פסקה (2).

336. נכה שבידו הברירה לפי סעיף 27 לחוק שירות המדינה (גימלאות), תשט"ו-1955⁶, והוא בחר בזכויות לפי חוק זה, רשאי בהסכמת קצין תגמולים, לבטל בחירתו ולתכנע את זכויותיו לפי חוק שירות המדינה (גימלאות), תשט"ו-1955, אם החזיר למדינה את ההענקה או התגמולים וכן את הסכום שיקבע קצין תגמולים תמורת כל יתר טובות הנאה שקיבל מכוח חוק זה.

זכויות לפי חוק זה ולפי חוק שירות המדינה (גימלאות), תשט"ו-1955

18. במקום סעיף 38 לחוק העיקרי יבוא:

38. (א) נכה שקיבל בזמן מן הזמנים לאחר תחילתו של חוק זה הענקה לפי סעיף 3 או לפי סעיף זה והיה לזכאי לתגמולים, יחולו עליו הוראות אלה:

שינוי בזכאות לתגמולים ולהענקה

(1) הנכה יקבל את התגמולים מהיום שבו היה זכאי להם; אולם מדי חודש בהדשו ינוכו מהם חמישים אחוז, עד שתוחזר ההענקה במלואה;

(2) נקבעה לפי חוק זה מחדש דרגת נכותו לדרגה שהיא פחותה מ-25% ואינה עולה על הדרגה שמכוחה שולמה ההענקה, והיו ניכויים או זקיפות על חשבון הענקה מכוח חוק זה, תשולם לנכה הענקה חדשה בסכום השווה לניכויים וזקיפות אלה;

(3) נקבעה לפי חוק זה מחדש דרגת נכותו לדרגה שהיא פחותה מ-25%, אך עולה על הדרגה שמכוחה שולמה ההענקה, והיו ניכויים או זקיפות על חשבון הענקה מכוח חוק זה, תשולם לנכה הענקה חדשה בסכום השווה לניכויים וזקיפות אלה בתוספת שמוגה עשר אחוז משכרו הקובע לכל אחוז של ההפרש שבין דרגת נכותו כפי שנקבעה מחדש לבין דרגת נכותו שמכוחה שולמה לו הענקה לראשונה.

(ב) נכה שהיה זכאי לתגמולים לפי הסעיפים 4 או 5 ושנקבעה לו לפי חוק זה מחדש דרגת נכותו והיא פחותה מ-25%, תפקע, מיום תחילת אותה דרגה, זכותו של הנכה לקבל תגמולים; במקומם תשולם לו הענקה בהתאם לדרגתו החדשה כאמור בסעיף 3, וזולת אם חל עליו סעיף קטן (א); אך אם שולמו לו תגמולים לחשבון הזמן שלאחר יום תחילת הדרגה החדשה, ייזקפו התגמולים האלה על חשבון ההענקה.

(ג) על אף האמור בכל הוראה אחרת של חוק זה, לא תשולם הענקה לפי סעיף 3 לנכה שכבר קיבל הענקה כאמור בזמן מן הזמנים מיום תחילתו של חוק זה; הוראה זו אינה גורעת ממתן הענקה לפי סעיף קטן (א), פסקאות (2) או (3).

19. אחרי סעיף 39 לחוק העיקרי יבוא:

39. נפטר נכה ובשעת מותו הגיעו לו תשלומים מכוח החוק, ישולמו הסכומים על אף האמור בדיני הירושה, לידי מי שהנכה הורה בכתב לקצין התגמולים; לא הורה — ישולמו לבן זוגו, ובאין בן זוג — ליורשיו.

דין יתרות התגמולים המגיעים לנכה שנפטר

⁶ ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 164.

44א. היה נכה לפי חוק זה מוכר גם כנכה לפי חוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד-1954⁷; רשאי קצין תגמולים, לפי בקשתו של הנכה, לנהוג בנכותו לפי חוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד-1954, כאילו היתה נכות לפי חוק זה; נענה קצין התגמולים לבקשת הנכה לא יחול עוד על הנכות חוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד-1954.

"נכה שנפגע בשתי מלחמות

44ב. (א) שר הבטחון, באישור שר האוצר, רשאי לקבוע בתקנות מה היא הכנסה, לענין חוק זה, כולו או חלק ממנו, ורשאי הוא לקבוע זאת לכלל הנכים או בני-המשפחה של נכים או לסוגים מסויימים שבה. (ב) שר הבטחון, באישור שר האוצר, רשאי לקבוע את דרכי ההוכחה של הכנסה לענין חוק זה.

"תקנות בדבר הכנסה

ד ב ר י ם ה ס ב ר

חוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט-1949, שנתקבל בכנסת לאחר סיום מלחמת השחרור עבר גלגולים רבים ותיקונים מקיפים. בשנת תשי"ט-1959 הוציא שר המשפטים, בתוקף סמכותו לפי סעיף 16 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948, נוסח משולב, המשקף את ההתפתחות החוקתית של חוק זה במשך 10 שנים. אך מטבע הדברים היתה הוצאה זו, מעשה שבנוסח בלבד; תיקונים יסודיים נעשו לאחרונה לפני שש שנים - ביוני 1955. במשך הזמן שחלף מאז חלו תמורות הן בהרכב ציבור הנכים והן במעמדם, כשים לב לשינויים ברמת החיים של כלל האוכלוסייה ושל ציבור העובדים בפרט. תמורות אלה מהוות את הרקע לשינויים החשובים ביותר המוצעים בהצעת חוק זו, ואלה הם:

1. היסוד לחישוב התגמולים וההענקות המשתלמים לנכי צה"ל הוא המשכורת של עובד מדינה בדרגה 15. עם התמורות שחלו לאחרונה במנגנון המדינה, נתרקנה דרגה זו למעשה מעובדים, שעלו בינתיים לדרגות יותר גבוהות. בגסיכות אלה מוצע להעלות את היסוד לחישוב התשלומים עד למשכורת של עובד המדינה בדרגה 14 (סעיף 1(3)).

2. נכה שדרגת נכותו פחותה מ-35%, אך גבוהה מ-10%, זכאי להענקה חד פעמית בלבד, בניגוד לנכה שדרגת נכותו גבוהה יותר, שהוא זכאי לתשלומים תקופתיים כל זמן שהוא נכה בדרגה כאמור. מוצע להעניק תשלומים תקופתיים גם לאותם נכים שדרגת נכותם היא 25% או יותר, אך פחותה מ-35%. הצעה זו הולכת בעקבות חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד-1953, שלפיו נכים כתוצאה מתאונת עבודה שדרגת נכותם היא לא פחותה מ-25%, זכאים לקיצבת נכות ולא למענק בלבד (סעיפים 2 ו-20).

7 ס"ח 147, תשי"ד, עמ' 76.

3. נכה שדרגת נכותו פחותה מ-50% והוא זכאי לתשלומים תקופתיים ("דמי נכות") משתלמת לו, לכל אחוז נכותו, רק מחצית הסכום המשתלם לנכה שדרגת נכותו 50% או יותר. ההצעה באה לבטל אבחנה זו באופן הדרגתי על ידי מתן הוספות שוות במשך שש שנים, עד שבסוף שנים אלה יתבטל כליל ההבדל בחישוב בין דמי הנכות לבין תגמולים המשתלמים לנכים שדרגת נכותם היא 50% או יותר (סעיף 5).

4. נכה מובטל (בלשון החוק – נכה מחוסר פרנסה) שדרגת נכותו אינה פחותה מ-20% – זכאי לתוספת תגמול בשיעור של מחצית השכר הקובע – דהיינו: שליש משכורתו של עובד מדינה בדרגה 15 – ולהבא: בדרגה 14. לעומת זאת נכה שהכנסתו נמוכה מתוספת תגמול זו, אינו זכאי לתוספת בכלל ולכן הוא נמצא מקופח – דבר העשוי להניע נכים כאלה שלא לקבל עבודות ארעיות. מוצע, איפוא, לתת לנכים אלה סעד שולי, דהיינו – לשלם להם תוספת תגמול להשלמת הכנסתם עד למחצית השכר הקובע (סעיף 4).

5. נכים שהגיעו לגיל הפרישה מן העבודה – שהוא לענין ביטוח לאומי 65 בגבר ו-60 באשה – מצבם בגלל נכותם קשה יותר מאשר מצב כלל הפורשים מעבודה בגיל זה. לפי החוק הקיים, אין להיטיב עמם אלא אם ראו בהם "נצרכים", דהיינו: אנשים שמחמת גיל אינם מסוגלים להשתכר למחייתם ואין להם הכנסה כדי מחייתם. אין הגדרה זו הולמת את הנכה הפורש מעבודה אלא את בן-משפחתו בלבד. לכן מוצע הסדר מיוחד בשביל נכים מזדקנים הפורשים מעבודה. יינתן להם תגמול פרישה בשיעור של 37.5% משכרם הקובע (דהיינו $\frac{1}{4}$ מהמשכורת של עובד מדינה בדרגה 14), בניכוי כל הכנסה שלא מיגיעתם האישית בשעת קבלת התגמול (סעיף 21) ו-6).

6. עד לקביעת דרגת הנכות על ידי ועדה רפואית עובר זמן. לכן מוצע להתיר לקצין התגמולים שהכיר בקשר הסיבתי בין הפגיעה לבין השירות הצבאי, לתת לנכה מפרעות עד שתיקבע דרגתם נכותו (סעיף 13).

7. ילדו של הנכה שבגלל מום גופני או שכלי אינו עומד ברשות עצמו בהגיעו לגיל 18, ייראה להבא כבן-משפחה של הנכה המזכה אותו לתוספת תגמולו. הוראה מקבילה מוצעת גם לגבי אחים של נכים שהיו תלויים בהם ערב התגייסותם (סעיף 11).

8. נכה שהברירה בידו לבחור בין תגמולים או הענקה לבין תביעת פיצויים נגד צד שלישי, כגון במקרה של התנגשות בין מכונית צבאית לבין מכונית אזרחית שבה אשם הנהג של המכונית האזרחית – מפסיד את זכותו לתבוע פיצויים מהצד השלישי, אם גבה אפילו תשלום אחד על חשבון התגמולים. מוצע להחזיר לו את זכויותיו, אם יחזיר את התגמולים שקיבל, כל עוד המדינה עדיין לא קיבלה פיצויים מהצד השלישי על הגימלאות ששילמה או עתידה לשלם. (סעיף 16). הנכה יוכל גם להחזיר לעצמו את זכויותיו לגימלאות המגיעות לו עקב פרישה משירות המדינה, אם בחר במקומם בתגמולים כנכה, כתנאי שיחזיר תגמולים אלה (סעיף 17 – סעיף 36 לחוק העיקרי כמוצע).

אלה הם עיקרי התיקונים הבאים להיטיב הטבה ניכרת את מעמדם של הנכים. נוסף לכך מוצעים מספר תיקונים הבאים לשפר את עבודת המנגנון ולתקן ליקויים שנתגלו בביצוע החוק.

9. סעיף 35 של החוק העיקרי – כמוצע בסעיף 15, מאפשר לקבוע את גמר הנכות אם הדבר מוצדק עקב ממצאים רפואיים. עם גמר הנכות יחדל הנכה מליהנות ממעמדו כנכה. עם כל הכרוך בו. מובן כי על החלטה זו של קצין התגמולים יהא ערעור לועדת הערעורים, ואם התעוררה שאלה משפטית – ערעור ג'סף לבית המשפט העליון.

10. לעתים מתברר כי יש לבטל הענקת תגמולים. על סמך ראיות שלא היו בפני קצין התגמולים שעה שנתן את החלטתו הראשונה. כתוצאה מביטול החלטה כאמור ייתכן שיימצא, כי הנכה חייב להחזיר למדינה סכומים שקיבל שלא כדין. מוצע שקצין התגמולים יהא רשאי לחייב את הנכה בהחזרת סכומים אלה, ואם לא ערער על תיוב זה, אפשר יהיה להוציא לפועל את החיוב כפסק דין של בית משפט. כן מוצע להרשות לקצין התגמולים לעכב את תשלום התגמולים אם הוא מנהל חקירה במגמה לבטל את החלטתו הקודמת כאמור (הסעיפים 35א ו-35ב המוצעים בסעיף 15).

11. להכנסתו של הנכה או של בן-משפחתו יש השפעה לא מבוטלת על תגמולים שונים שהנכה זכאי להם כגון תגמול חוסר פרנסה, תגמול של נכה נצרך, תגמול פרישה. ההגדרה של המונח "הכנסה" נהנה בעבר מקום לקשיי פירוש, ומתברר כי אין למונח זה משמעות אחת לכל הנסיבות. בסעיף 22 ניתנת, איפוא, סמכות לשר הבטחון ולשר האוצר, לקבוע מה היא הכנסה, לענין הסעיפים השונים של החוק, הן לכלל הנכים ובני-המשפחה שלהם, והן לסוגים שיקבעו.

12. עד כה לא היתה אפשרות לבקש מועדה רפואית חוות דעת על הקשר הסיבתי בין שירות צבאי לבין הפגיעה שנפגעה בה הנכה ובד בבד לקבוע את דרגת נכותו, כי קביעת דרגת הנכות אפשרית רק לאחר שהחייל המשותרר הנדון הוכר כנכה, כתוצאה מחקירת הקשר הסיבתי האמור. מוצע לקשור את שתי הפעולות האלה של הועדה הרפואית ולחסוך זמן בתהליך קביעת הזכויות של הנכה (סעיף 12).

13. סעיף 18 בא להסדיר את זכויות הנכים, אשר עקב שינוי בחוק או בדרגתם יהיו זכאים לתגמולים, לאחר שקיבלו הענקה, וכן להיפך.

חוק הרשויות המקומיות (הסדרת השמירה), תשכ"א-1961

הגדרות

1. בחוק זה -

"הממונה על השמירה", באזור שבו השמירה נתונה בידי הצבא - מי שנתמנה מטעם הצבא על השמירה בו, ובאזור שבו השמירה נתונה בידי המשטרה - מי שנתמנה מטעם המשטרה על השמירה בו;
 "שמירה" - לרבות אימונים וכל פעולה הדרושה לדעת הממונה על השמירה לשמירה על בטחון תושבי ישוב או רכושם בין כשהם בתחום אותו ישוב ובין כשהם בקרבתו;
 "רשות מקומית" - עיריה או מועצה מקומית.

הטלת חובת שמירה

2. שר הפנים רשאי, לאחר התייעצות עם שר הבטחון, להטיל בצו על תושבי ישוב חובת שמירה (להלן - צו שמירה), וצו כאמור אינו טעון פרסום ברשומות.

הסדרת השמירה בחוק עזר

3. הטיל שר הפנים על ישוב חובת שמירה תסדיר הרשות המקומית שבתחומה נמצא הישוב, בחוק עזר, את ביצוע החובה על ידי התושבים, לרבות קביעת הגילים והסוגים החייבים בשמירה, זמני השמירה ודרכי הפטור מחובת השמירה. על חוק עזר לפי סעיף זה יחולו בעירייה הוראות סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934¹ ובמועצה מקומית הוראות סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941², הכל בכפוף להוראות סעיף 16.

1 ע"ד 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1;

2 ע"ד 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119;

4. ניתן צו שמירה על ישוב שאינו בתחומה של רשות מקומית, או שהרשות המקומית לא התקינה חוק עזר כאמור בסעיף 3, יסדיר שר הפנים את השמירה בצו (להלן – צו הסדר).

הסדרה בצו שר הפנים

5. (א) בחוק העזר המסדיר את השמירה תקבע הרשות המקומית רשות שמירה או רשויות שמירה לאזור שחוק העזר חל עליו ותגדיר את סמכויותיהן ושטחי פעולותיהן; הוסדרה השמירה בצו הסדר, יקבע בו שר הפנים רשויות כאמור.

רשות שמירה

(ב) עד להקמת רשות השמירה באזור פלוני או אם הדלה רשות לפעול ועד שלא הוקמה רשות חדשה, ימלא את תפקידיה הממונה על השמירה או הפועל מטעמו באותו אזור.

6. השמירה לפי חוק העזר או לפי צו הסדר, תהיה בהתאם להוראות הממונה על השמירה.

ביצוע הסדר

7. לא תוטל חובת השמירה אלא על גבר שהוא בגיל 18–55.

הגבלת החובה מבחינת הגיל והמין

8. (א) לא תוטל חובת השמירה אלא על מי שהוא כשר לכך מבחינת הבריאות.

הגבלת החובה מבחינת הבריאות

(ב) מי שלא מלאו לו 50 שנה הוא בחזקת כשר לשמירה כל עוד לא הוכח ההיפך בדרך שקבע שר הפנים בהתייעצות עם שר הבריאות; אדם שמלאו לו 50 שנה, כשרו לשמירה ייקבע בבדיקה רפואית, שתיערך בדרך שקבע שר הפנים בהתייעצות כאמור.

(ג) רשות השמירה תשחרר אדם משמירה בלילה פלוני אם נוכחה שאין הוא מסוגל לשמור אותו לילה או אם הוגשה לה תעודת רופא המעידה על כך.

9. (א) לא יהוייב אדם בשמירה יותר משני לילות בחודש ובסך הכל לא יותר מעשר שעות בחודש בתקופה שבין א' בחשירי ול' בניסן, ולא יותר משמונה שעות בחודש בתקופה שבין א' באייר וכ"ט באלול, אלא אם ראה אלוף הפיקוד הכרת, מטעמי בטחון, להורות, בדרך כלל או לישוב פלוני או לכמה ישובים, על הגדלת מספר השעות או הלילות (בסעיף זה – הוראת הארכה).

הגבלת החובה מבחינת הזמן

(ב) תקפה של הוראת הארכה הוא לשלושים יום אלא שאלוף הפיקוד רשאי מדי פעם להאריכה לתקופה שלשים יום נוספת.

(ג) הוראת הארכה אינה טעונה פרסום ברשומות.

10. מי שאינו חייב בשמירה מכוח חוק זה רשאי בכתב להתנדב לשמירה, והחייב בשמירה רשאי בכתב להתנדב לשמירה נוספת ומשעשה כן יהא דינה של השמירה או השמירה הנוספת, לכל דבר, כאילו היתה מכוח חוק העזר או צו ההסדר, והממלא אותה יהיו לו כל הזכויות וישא בכל החובות הקבועות בחוק זה.

התנדבות לשמירה

11. חובת השמירה לפי חוק זה תהיה כפופה לחובת שירות בטחון לפי חוק שירות בטחון, תשי"ט–1959 [נוסח משולב]³.

טיפול לחובת שירות בטחון

12. (א) שר הפנים ימנה ועדות ערר לענין חוק זה; מינויה של ועדת ערר יכול שיהיה כללי או לאזור מסויים.

עדות ערר

(ב) כל ועדת ערר תהיה של שלושה. כיושב ראש הועדה ימונה, על פי המלצת שר המשפטים, שופט או אדם הרשום בפנקס עורכי הדין, ואחד לפחות מחברי הועדה יהיה רופא; ובלבד שרוב חברי הועדה יהיו לא עובדי המדינה או עובדי הרשות המקומית הנוגעת בדבר או חבריה.

³ ס"ח 296, תשי"ט, עמ' 286;

13. (א) הטוען שחובת השמירה הוטלה עליו שלא כדין, רשאי לערוך לפני ועדת ערר, (ב) הגשת הערר לא תעכב מילוי חובת השמירה, אלא אם הורה על כך יושב ראש הועדה.
14. (א) שר המשפטים יקבע, בתקנות, את סדרי הדין לפני ועדת ערר; ועדת ערר תקבע בעצמה את סדרי דינה ככל שלא נקבעו בתקנות כאמור. (ב) לוועדת ערר יהיו הסמכויות שאפשר להעניקן לפי סעיף 5 ו-5א לפקודת ועדות חקירה.⁴ (ג) הועדה רשאית לאשר את הטלת החובה, בתנאים או ללא תנאים, או לבטלה.
15. מי שקיים חובת שמירה מכוח חוק זה ונפגע תוך כדי קיומה, דינו כדין נפגע ספר כמשמעותו בחוק הגימלאות לנפגעי ספר, תשי"ז-1956,⁵ ודין הפגיעה כדין פגיעת ספר כמשמעותה בחוק האמור.
16. הרשות המקומית, בחוק העזר, ושר הפנים, בצו הסדר, רשאים לקבוע כי העובר על הוראה מהוראותיו של חוק העזר או הצו, דינו – מאסר שלושה חדשים או קנס 300 לירות.
17. תקנות-שעת-חירום (הסדרת השמירה בישובים), תשט"ז-1956⁶ (להלן – התקנות הפוקעות), וחוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (הסדרת השמירה בישובים) (מס' 2), תשכ"א-1961⁷ – בטלים.
18. (א) כל ישוב שערב תחילתו של חוק זה היתה בו שמירה מכוח התקנות הפוקעות, יראו אותו כאילו ניתן עליו צו שמירה לפי חוק זה. (ב) חוק עזר שעמד בתקפו ערב תחילתו של חוק זה מכוח התקנות הפוקעות יראו אותו כאילו נכללו בו השינויים הנובעים מחוק זה.
19. שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו, לרבות תקנות הקובעות כללים בדבר דרכי מינויו, הרכבו וסמכויותיהן של רשויות השמירה.

ד ב ר י ם ה ס ב ר

ביום ט"ז באייר תשט"ז (27 באפריל 1956) התקין שר הפנים תקנות-שעת-חירום שמטרתן לאפשר לישובים להטיל את חובת השמירה על תושביהם. תקפן של תקנות אלה הוארך מדי פעם בפעם על ידי הכנסת, ולאחרונה הוארך תקפן עד גמר כהונת הכנסת הרביעית (ראה חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (הסדרת השמירה בישובים) (מס' 2), תשכ"א-1961).

החוק המוצע בא להנהיג בהסדר של קבע את ההוראות שנקבעו בתקנות-שעת-חירום על תיקונין שנתקבלו במשך תקופת תקפן.

4 חוקי א"י, כרך א' / פרק כ"א, עמ' 152;
5 ס"ח 213, תשי"ז, עמ' 22;
6 ק"ת 603, תשט"ז, עמ' 766.
7 ס"ח 339, תשכ"א, עמ' 121.

